

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 octombrie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 17:20-26**: „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum noi suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.

Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei”.

Și în această dimineață vă salut călduros în Numele scump al Domnului nostru pe toți de aici și pe toți de pe întregul pământ care ne ascultă. Toți suntem conștienți că acum trăim ultima parte a istoriei mântuirii Bisericii nou testamentare. Toți suntem conștienți că prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri pe întregul pământ. Să știți că noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți frații care dau mai departe același Cuvânt al lui Dumnezeu, și în toate popoarele și în toate limbile, distribuie poporului lui Dumnezeu aceeași hrană spirituală.

Toți frații să știe, așa cum am citit și auzit în Cuvântul din introducere, noi suntem într-o legătură cu Domnul. „Tu în Mine și Eu în ei, ca să fim una”. Nu o unitate politică, nu o unitate religioasă, ci Dumnezeu în Hristos și Hristos în noi, nădejdea slavei. Noi suntem

mulțumitori din toată inima că avem o parte directă în ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Pe scurt, ne întoarcem la evenimentele timpului. Pe fața pământului se întâmplă multe, ca niciodată înainte. Ne gândim la insulele Caraibe și țările din împrejurime, ne gândim la Statele Unite, ne gândim la catastrofele, cutremurele și uraganele care au loc. Ne gândim la Statele Unite care este în conflict cu Coreea de Nord, ne gândim la situația din Orientul Apropiat și Orientul Mijlociu și vedem cum lucrurile ajung la apogeu. Ultima afirmație care este vehiculată este că: „iudeii, musulmanii și creștinii au același Dumnezeu”. Nu! N-au niciun Dumnezeu. Dumnezeu nu este în nicio religie. Există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu pe pământ și aceasta a avut loc în Domnul nostru Isus Hristos și s-a întâmplat pentru ca noi să fim salvați și împăcați cu Dumnezeu, „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Cor. 5:19).

Problema este că atunci când Domnul nostru iubit era în Israel, ei au făcut o religie, au ținut sabbatele, au adus jertfe, au cântat psalmii, dar n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu, prin har, ci au urmat mai departe tradițiile lor și au rămas în tradiții. De aceea Domnul nostru a trebuit să le spună: „Degeaba vă închinați, pentru că dați, urmați și credeți învățături care nu sunt decât niște porunci omenești”. Domnul nostru i-a spus femeii de la fântână: „*Vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr*”. Cine nu se închină în duh și în adevăr, acela se închină pe lângă Dumnezeu. Duhul te călăuzește în Cuvânt, de aceea tot ceea ce credem trebuie să fie în conformitate cu Cuvântul. Credința noastră trebuie să fie ancorată în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu.

Și acest lucru îl spun doar pe scurt. În 31 octombrie vor fi trecut 500 de ani de la străpungerea Reformei. Noi toți știm că înainte au avut loc treziri și apoi a avut loc marea străpungere a Reformei. Noi știm că Huldrych Zwingli și Jean Calvin au făcut o ordine mai bună și au reformat mai bine. Ei au aruncat afară din biserici toate icoanele și chipurile cioplite și n-a mai rămas nimic spurcat în ele. Ei au făcut ordine, iar în biserici mai rămăsese doar amvonul de unde era vestit Cuvântul. Totul devenise mult mai curat. Și cât de minunat a vorbit

Zwingli despre însemnătatea Cinei, așa cum ne-a fost lăsat scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu că pâinea este schimbată în trupul lui Hristos, prin folosirea unei formule! Ci așa cum este scris: „pâinea pe care o frângem”. La fel, nici vinul n-a fost schimbat. Acest lucru îl pot spune cel mai bine preoții, ei care au băut vinul și știu că n-a fost schimbat în sânge – așa cum învață biserica romană. Nu! Tu și eu, noi credincioșii trebuie să fim schimbați în interiorul nostru, trebuie să avem trăirile noastre personale cu Dumnezeu. Apoi, așa cum am făcut-o atât de frumos ieri, noi putem serba Cina Domnului unii cu alții, până când El va veni și ne va lua Acasă și acolo noi vom serba marea Cină în slavă împreună cu El.

În 3 octombrie se sărbătorește ziua unificării Germaniei. Noi toți știm că după cel de-al Doilea Război Mondial, Germania și Berlinul au fost despărțite, totul a fost divizat în Est și Vest. În anul 1961 era criza din Cuba, criza din Berlin, ridicarea Zidului Berlinului, tancurile rusești stăteau față-n față cu tancurile americane la poarta Brandenburg și nimeni nu știa ce se va întâmpla în următoarea clipă. Noi toți stăteam sub impresia că se va întâmpla ceva pentru că președintele Kennedy a spus: „Eu voi face un exemplu din Berlin”. În țară era o mare tensiune. Apoi a urmat 2 aprilie 1962. Gândiți-vă la aceasta. În august 1961 a avut loc zidirea Zidului Berlinului și divizarea. Apoi a urmat aprilie 1962. Voi toți cunoașteți foarte bine mărturia mea. A avut loc chemarea mea, apoi mi-a fost dată porunca: „Depozitează hrana pentru că va veni o mare foamete”. Eu o spun aici în fața Domnului. Eu am avut impresia că se va întâmpla ceva și de aceea am depozitat alimente naturale. Pivnița era plină cu alimente pentru că Domnul spusese: „Va veni o mare foamete. Depozitează hrană, căci atunci vei sta în mijlocul poporului pentru a o împărți”. Dar apoi a venit un mare necaz asupra mea. În noiembrie 1962, în disperarea mea l-am sunat pe fratele Branham și i-am spus: „Frate Branham, pot avea o discuție cu tine”. Gândiți-vă, pivnița era plină cu alimente, nu venise nicio foamete, nicio catastrofă. Eu l-am spus Domnului: „Doamne, eu nu mai pot trăi în felul acesta, nu mai pot predica. Eu am nevoie de un răspuns”. A urmat zborul în Statele Unite și luni, 3 decembrie, stăteam la masă față în față cu fratele Branham, iar frații Sothman și Woods erau și ei de față. Fratele Branham a repetat

cuvânt cu cuvânt în limba engleză ceea ce îmi spusese mie Domnul în limba germană. Și a adăugat cuvintele: „Tu ai crezut că va veni o foamete pământească și ai depozitat alimente și hrană pământească. Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Lui, iar hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul care a fost făgăduit pentru acest timp și este conținut în predicile care sunt înregistrate pe benzi”. Apoi călăuzirea: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul de hrană”.

Dragi frați și surori, Dumnezeu a dăruit mare har că legătura cu lucrarea supranaturală din timpul nostru am primit-o de la Domnul Însuși. Privim în urmă la toți acești ani în care Domnul Dumnezeu a deschis ușile. Deja în timpul Cortinei de Fier, în anul 1968 fratele Frank a predicat în biserica baptistă din Moscova.

Amintesc și acest lucru. Fratele nostru iubit Matei Henrich este aici. Dumnezeu să te binecuvânteze. Îmi amintesc de a doua călătorie în România, la felul cum a deschis Dumnezeu ușile. Gândiți-vă că în acel timp lumea era împărțită, Germania și Europa erau împărțite, și totuși Dumnezeu a dăruit har. În acei ani când totul era divizat, Cuvântul Domnului a fost purtat. Îmi aduc bine aminte. La șoseaua principală, în Șibot, era o inscripție în limbile română, franceză, rusă: „Intrarea interzisă! Zonă militară”. Eu am așteptat până s-a lăsat seara și a început să se întunece și după aceea am intrat în localitate și am fost primit în casa familiei Henrich. Astfel Dumnezeu a făcut un început în toate țările și națiunile, deschizând uși și inimi astfel ca mesajul să poată ajunge cu adevărat pe întregul pământ. Frați și surori, nu eu am planificat-o așa, ci a fost în planul lui Dumnezeu. Cuvântul, planul de mântuire a fost alcătuit înaintea întemeierii lumii. Era în planul lui Dumnezeu că Răscumpărătorul Își va da viața ca Miel al lui Dumnezeu și ne va dăruia răscumpărarea. Exact așa numele nostru era scris înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat. Așa cum Răscumpărătorul a fost hotărât dinainte tot așa prin puterea și decizia lui Dumnezeu noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii ca să ne încredem în Domnul și să așteptăm revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Citim trei versete din Ioan 17. Fiecare cuvânt de aici este prețios. Ioan 17:6: „*Am făcut cunoscut Numele Tău* („Le-am descoperit Numele Tău” – lb. germ. tr. Elberfelder) *oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”.

Fraților, aici este toată taina: nu este descoperit tuturor. Acum gândiți-vă la Mat. 28:19 unde este scris: „*Botezați-i în Numele...*”. Dar în Mat. 28 nu este numit Numele. Dar în prima predică din ziua Cincizecimii a fost amintit și exprimat Numele. Întreaga lume religioasă, toate bisericile și bisericile libere au și folosesc formula din Mat. 28:19, dar ei n-au descoperirea numelui în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, prin Duhul Sfânt.

Aici în Ioan 17:6 este scris: „*Am făcut cunoscut Numele Tău* („Le-am descoperit Numele Tău” – lb. germ. tr. Elberfelder) *oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”.

Vă rog primiți-o astăzi, luați-o la inimă. Dacă vouă v-a fost descoperit acest Nume prin Duhul lui Dumnezeu, atunci voi sunteți aleși înaintea întemeierii lumii, ați fost predestinați să-I aparțineți Domnului, ca să fiți proprietatea Lui. Acest Nume n-a fost descoperit tuturor oamenilor, ci doar aceloră „*pe care Mi i-ai dat din lume*”.

Apoi citim Ioan 17:14: „*Le-am dat Cuvântul Tău* (Le-am descoperit Cuvântul Tău” – lb. germ.)”. Amin. Spuneți un „Amin”. Căroră din acest timp Dumnezeu le-a descoperit cu adevărat Numele și Cuvântul Său? Cine a intrat în locul Lui preasfânt? Cine a văzut chivotul legământului? Cu cine a putut vorbi Dumnezeu?

Nici astăzi nu doresc să exprim sentințe și să judec. Dar în toate bisericile și adunările este folosită cu fiecare ocazie o formulă care n-a fost folosită nici o singură dată în Biblie. Ci de fiecare dată a fost exprimat Numele care este mai presus de orice nume. Dar mergeți de la o adunare la alta, veți vedea și auzi cum se folosește formula „în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Iar apoi cine se uită în toate cărțile istoriei poate observa că în toate lojele francmasonice și pretutindeni se folosește această formulă: „Tată, Fiu, Duhul Sfânt”. Dar în Sfânta Scriptură aceasta nu s-a folosit nici o singură dată, nici la botez și nici la vreun alt act. Întotdeauna s-a folosit Numele în care se va pleca orice genunchi, Numele scump al Domnului nostru Isus

Hristos, iar pentru aceasta noi suntem mulțumitori. În Vechiul Testament a fost IaHVeH, iar în Noul Testament IaHșua, IaHVeH este Mântuitorul. Minunat! Același Domn al Vechiului Testament este același Domn în Noul Testament. Ca Domn, El a putut spune: „*M-am coborât din cer*”. Ca Fiu a spus: „*Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine*”. Ca Fiu a fost născut pe pământ, în Betleem, dar a împlinit însărcinarea Lui pentru mântuirea noastră. Deja în Lc. 2:11 este scris: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. El a fost Domn. Apoi a devenit om pentru ca noi oamenii să fim mântuiți și să fim aduși înapoi în starea divină. Pentru mine, descoperirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, este cel mai important lucru. Cu aceasta începe totul. „Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea. Pentru că Eu Mă voi descoperi vouă”.

O spunem cu mare durere. Chiar și în mișcările penticostale, toate celebritățile de televiziune resping botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Oameni care afirmă că au primit Duhul Sfânt, care se roagă pentru bolnavi, afirmă că se întâmplă semne și minuni, dar dacă apoi te întorci cu ei la adevărata învățătură despre dumnezeire și botez, atunci ei rămân în robia babiloniană. Poeții au scris-o în cântări. Și mesajul ultimei cântări pe care am cântat-o este „înapoi la Biblie”. Afară din toate rătăcirile și din tot balamucul. Dumnezeu a dăruit har. Începând cu Reforma au avut loc treziri după treziri. Dar acum nu mai este vorba de a reforma ceva. Acum este vorba de reșezarea și restituirea tuturor lucrurilor care au fost la început în Biserică.

Încă un verset din Ioan 17 de unde am citit vers. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât*”. Da, așa este. Apoi vers. 17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul.

Făcătorii de semne și minuni vor bate la ușa închisă și vor spune: „Doamne, Doamne, n-am făcut noi în Numele Tău..., n-am prorocit noi, n-am făcut noi fapte mărețe, nu s-au întâmplat minuni?”. Dar Domnul va trebui să le spună: „Plecați de la Mine! Nu vă cunosc”. Știți voi câtă durere este în legătură cu aceasta? Că oamenii din toate bisericile, adunările și adunările libere din toate religiile sunt duși în rătăcire. Ei fac totul referindu-se la sfânta Scriptură, la Mat. 28. Dar ei

nu se duc de la Mat. 28 la Mar. 16, și de la Mar. 16 nu se duc mai departe la Fapte 2 când a fost ținută prima predică sub directa călăuzire a Duhului Sfânt și a fost vestit: „*Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*” (Fapte 2:38).

Cât de mulțumitori putem fi că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham și ne-a dat aceste informații cu privire la botez, căderea în păcat, dumnezeire, și prin har ne-a introdus în toate tainele lui Dumnezeu, prin slujba pe care Dumnezeu i-a dăruit-o lui. Suntem mulțumitori că Dumnezeu a făcut-o așa. Noi care trăim acum avem un mare privilegiu. Dacă voi ați ști câți de pe întregul pământ ne sună. Și astăzi au sunat mulți. Când frații sună ei nu amintesc doar de adunările care au loc aici. După apariția ultimei scrisori circulare mulți m-au sunat și au spus: „Frate Frank, ultima scrisoare circulară este un răspuns la toate întrebările pe care le-am avut”.

Ce am făcut noi în ultimii cincizeci de ani? Noi am vestit Cuvântul și am scris, am folosit ziua și noaptea ca să purtăm ultimul mesaj pe întregul pământ. Sunt conectați între 1450-1500 de oameni din 172 de țări și acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul ceasului cu făgăduințele hotărâte pentru acest timp, ieșirea afară și pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Când corul a cântat cântarea „În timpul serii va fi lumină”, eu m-am gândit la Zah. 14 și apoi am citit: „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina*” (Zah. 14:7). Este puternic cum Dumnezeu duce totul la încheiere cu poporul Său. În Zah. 2 este scris că Domnul va primi înapoi pe poporul Său pe pământul sfânt. Zah. 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”.

Am putea merge puțin mai departe, la Zah. 4 unde ne este descris sfeșnicul cu șapte brațe, iar cei doi măslini care sunt arătați lângă sfeșnic sunt cei doi proroci care vor apărea în Israel. În Zah. 4 este vorba de Zorobabel pe care Dumnezeu l-a folosit în mod deosebit după robia babiloniană, ca să-i întoarcă înapoi la Ierusalim, să găsească temelia străveche a Templului și să așeze din nou piatra de temelie.

Este scris că în mâinile lui va fi și piatra de încheiere. Domnul nostru care a făcut începutul tot El va face și încheierea. El este Piatra din capul unghiului, El este Piatra de temelie, este Alfa și Omega, El este totul în toate. Prin har, noi putem vedea prorocia biblică. De asemenea cine merge de la Zah. 4 la Apoc. vede sfeșnicul cu șapte brațe, Îl vede pe Domnul umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice, apoi urmează mesajele celor șapte îngeri adresate celor șapte biserici. Noi cunoaștem foarte bine ultimul mesaj adresat ultimei Biserici, când oamenii vor spune: „*Suntem bogăți, ne-am îmbogățit și nu ducem lipsă de nimic*” (Apoc. 3.17). Apoi Domnul trebuie să le spună: „*nu știți că sunteți ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi*”. Dumnezeu a dăruit har că în acest timp noi am primit Cuvântul hotărât pentru noi. Subliniem și accentuăm expresia: „Cuvântul hotărât pentru noi”. Noi ne-am întors din robia babiloniană. Nu ne-am dus la Niceea, nu ne-am dus la Calcedon și nici la Roma. Noi am fost readuși la Ierusalim și credem din toată inima așa cum au crezut frații noștri de la început.

Repetăm și acest lucru. Mai întâi Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca evanghelist. Fie ca toți din mișcarea carismatică să înțeleagă că în anul 1946 lumea nu știa nimic de o mișcare pentecostală mondială, că Dumnezeu l-a înzestrat și trimis pe fratele Branham cu un dar de vindecare divină, și astfel a început ultima trezire de vindecare. Dar apoi a sosit clipa când au fost deschise cele șapte peceti și am primit introducerea directă în tainele lui Dumnezeu. Voi știți că până atunci erau ascunse. Renumiții evangheliști internaționali au văzut slujba fratelui Branham și l-au primit ca evanghelist – mai ales darul deosebit de vindecare – dar învățătura lui au respins-o.

O spunem din nou. Cui Dumnezeu îi dăruiește har, acela se întoarce înapoi la Cuvânt, acelaia Cuvântul Domnului, Numele Domnului îi este descoperit, prin har. Așadar în timpul serii a trebuit să fie lumină, s-a făcut lumină. Nouă ne-a fost descoperit fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu. Și toți cei ce umblă în lumină nu se împiedică, ci vor trăi descoperirea prin har și vor prețui ceea ce a făcut și face Dumnezeu în timpul nostru.

Apoi avem prețiosul Cuvânt pe care Pavel l-a scris lui Timotei, care era cel mai apropiat tovarăș de slujbă al lui. Pavel i-a scris și l-a

îndemnat, iar noi astăzi primim și acceptăm aceste îndemnuri și prin har putem avea parte de aceeași vestire. Citim din 1 Tim. 6:14, ca să primiți o privire referitoare la responsabilitatea cu care purtăm și vestim Cuvântul lui Dumnezeu. 1 Tim. 6:14: „*să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos*”.

Noi toți observăm despre ce este vorba. Este vorba de revenirea lui Isus Hristos. Să-ți împlinești însărcinarea în așa fel. Noi am scris-o în scrisoarea circulară. Când Duhul lui Dumnezeu ne cuprinde în adâncul adâncului nostru și ne este descoperit clar că acum noi ne aflăm chiar în acest timp în care vestirea trebuie să fie fără prihană și fără vină, pentru ca Biserica Mireasă să poată fi înfățișată neprihănită înaintea Domnului. Trebuie să aibă loc o îmbăiere în apa Cuvântului pentru ca să nu mai rămână nicio pată și nicio zbârcitură, pentru ca tot ceea ce a aparținut de trecut și de învățăturile trecute să fie scos afară din noi, să fim spălați și făcuți mai albi ca zăpada. Pe de o parte, spălați în Sângele Mielului de toate încălcările, de toate păcatele. Spălați în Cuvânt de toate răstălmăcirile și învățăturile înșelătoare și aduși înapoi la Dumnezeu și Cuvântul Său sfânt.

Apoi citim 1 Tim. 6:15 cu privire la revenirea Domnului: „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor*”. Dragi frați și surori, acest timp este aproape. „*care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor*”. Acest lucru îmi place foarte mult. Vers. 16: „*Singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea și care are cinstea și puterea veșnică!*”. Apoi urmează «Aminul».

Cât de des am spus-o! Dumnezeu este Duh, este invizibil în veșnicie. Acolo locuiește El într-o plinătate de lumină și viață, dar în felul acela nimeni nu L-a văzut. Apoi, la început, El a ieșit din această plinătate într-un mod vizibil și a adus totul la existență prin Cuvântul Lui atotputernic. El a umblat în Grădina Eden. Cel Invizibil a devenit vizibil, și astfel S-a descoperit Tatăl în Fiul. Nu o altă persoană, ci același Dumnezeu, Emanuel – Dumnezeu cu noi. Așa cum am spus, dumnezeirea este atât de prețioasă. Noi am fost introduși în toate aceste

lucruri nu doar pe bază de învățătură, ci în Duhul. Mă puteți urma în duhul când vorbim despre aceste lucruri? Trebuie să se întâmple așa ca Duhul lui Dumnezeu să fie lucrător în noi toți iar noi să trăim cuvintele vestite, prin har, și să ne putem regăsi în toate acestea.

Mai ales în 2 Tim. 2 avem încă o dată îndemnul pe care l-a exprimat bărbatul lui Dumnezeu. Citim din 2 Tim. 2:15: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine*”. Pentru că el a împărțit drept Cuvântul adevărului. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru.

Nu este talentul unui om, ci este o chemare divină. Așa cum în timpul lui Ilie văduva din Sarepta a spus: „*Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!*” (1 Împ. 17:24). În vestire Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să rămână adevărat. Nicio tălmăcire! Ci să fie recunoscut în însemnătatea lui.

Apoi în următoarele versete până la vers. 19 avem continuarea. 2 Tim. 2:19: „*Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită...*”. Este o temelie pusă de Dumnezeu împotriva tuturor răstălmăcirilor. Așa cum a fost spus înainte despre Iane și Iambre și toți aceia care au prezentat învățături false. Așa este și în timpul nostru. Nici n-am voie să mă gândesc la lucrurile care s-au petrecut după plecarea Acasă a fratelui Branham: ce s-a întâmplat cu costumele lui și bomboanele sale preferate! Aceasta este de neconceput. Nu este vorba de ce costum a îmbrăcat și de ce bomboane a mâncat el. Ci Cuvântul lui Dumnezeu pe care el a trebuit să-l aducă din însărcinarea lui Dumnezeu. Dacă apoi te gândești că frații din Statele Unite, n-au mers doar în Africa, ci și în Wola Piotrowa în sud estul Poloniei, unde au împărțit resturi din costumul fratelui Branham. Dacă te gândești la toată idolatria de pretutindeni, atunci Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru care ne-a ținut cu mintea sănătoasă. Noi Îi dăm cinstea, lauda și închinarea doar Dumnezeului nostru. Dumnezeu Îi folosește pe robii Săi, dar toată mulțumirea și închinarea I se cuvin doar Lui.

În vers. 19 este scris: „*Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: «Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui»...*”. Și ai Săi Îl cunosc pe El, așa cum a spus Domnul nostru: „*Oile Mele ascultă glasul Meu, iar ele nu merg deloc după pe un străin*”

(Ioan 10). Adevăratele oi nu vor urma unor învățături străine. Ci ei vor cerceta Scriptura și se vor întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu pentru că ei poartă pecetea lui Dumnezeu cu ei și în ei. Aici în 2 Tim. 2:19 este scris: „*«Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui»...*”. Domnul te cunoaște pe tine, pe mine, pe noi. Prin har noi suntem proprietatea Lui. „...și: *«Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărâdelege („de nedreptate” – lb. germ.)!»*”. Dacă noi mărturisim că suntem ai Domnului, atunci despărțiți-vă de toată nedreptatea, de tot ce nu este de origine divină și care nu conduce înapoi la Dumnezeu.

Apoi în 2 Tim. 4 este vorba de o poruncă. Permiteți-mi ca uneori să mă întorc la unele trăiri supranaturale, care pentru mine au o însemnătate dincolo de timp. Dumnezeu a știut că am nevoie de mângâiere, Dumnezeu a știut că fiecare bărbat al lui Dumnezeu are nevoie de prezența Lui și să vestească Cuvântul potrivit la timpul potrivit. Fratele Etienne Genton este astăzi aici împreună cu cumnatul său. Împreună cu fratele Alexis Barilier, în anul 1980 am predicat în Franța. De câteva ori am amintit acest lucru în acest loc. Fratele nostru care traduce la cabină, va zbura în curând la Erevan și va sluji cu Cuvântul. Atunci în Franța de prima dată mi-a fost pusă întrebarea despre Apoc. 10. Frații din Armenia care atunci munciau în Franța, au venit la mine după adunare și m-au întrebat: „Ce înseamnă cele șapte tunete din Apoc. 10?”. Eu doar am putut spune: „Nu știu. Noapte bună!”, și apoi am urcat scările și am mers în mica mea cameră de hotel. Dar în următoarea dimineață s-a întâmplat. În următoarea dimineață, așa cum auziți voi vocea mea, mi-au fost spuse cuvintele: „Robul Meu, trezește-te și citește 2 Tim. 4!”. Apoi eu am știut ce am avut de făcut și trebuia să fac. Am sărit din pat, am citit Cuvântul.

Aici în 2 Tim. 4 Pavel îi scrie lui Timotei cuvinte serioase: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura*” (vers. 1-2). Ambele: îndelunga răbdare și în același timp adevărata învățătură prin Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi vers. 3. „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele*

lor”. Permiteți-mi să mai citesc următoarele două versete: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite...*” (2 Tim. 4:4). Acest lucru este scris și în 2 Pet. 1:16. Citim 2 Tim. 4:5: „*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba*”.

Voi știți, atunci am citit până la versetul 5 și apoi am început să citesc din nou de la vers. 1. Și după ce am recitat vers. 2, mi-am pus Biblia pe noptieră, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Iubite Domn, pe cât de sigur este scris: «propovăduiește Cuvântul», pe atât de sigur ceea ce au spus cele șapte tunete din Apoc. 10 nu este scris ca Cuvânt al lui Dumnezeu și prin urmare niciodată nu poți predica despre ele”. Pentru că noi am primit însărcinarea să predicăm doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă un înger ar coborî din cer, Cuvântul rămâne așa cum este scris. Dragi frați și surori, așa rămâne. Dacă însuși Domnul dă răspunsul și îl însărcinează pe robul Său ca să nu vestească nimic altceva, nicio fabulă, ci doar Cuvântul lui Dumnezeu în original, atunci pe lângă aceasta trebuie spus ca toți să citească primele trei versete din Apoc. 1; în vers. 3 este scris: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!*”. Doar ceea ce este scris în această Carte, iar ceea ce nu este scris o lăsăm în seama lui Dumnezeu.

Dar ce este acum cu toți? Și acest lucru îl spun cu o mare durere. Când am fost în Cambodgia și Vietnam am observat că este o mișcare cu învățătura tunetelor. Dați-vă odată seama, doar pentru că fratele Branham a pus mâinile peste un anumit bărbat și i-a binecuvântat pe acei predicatori, acel bărbat a apărut cu învățătura că: „vor fi șapte bărbați, câte unul de pe fiecare continent și restul din Statele Unite, care vor avea o voce ca de tunet” – așa o prostie! Uitați-o! Acestea sunt răstălmăciri, înșelăciuni respingătoare.

Suntem mulțumitori! Dați-vă seama, acum șasesprezece ani totul a fost bine, acum opt ani a fost de asemenea bine, iar acum peste tot sunt separări, grupări, și revenirea Domnului este atât de aproape! Dar Dumnezeu a dăruit har și Cuvântul Domnului a fost vestit. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul, se vor lăsa introduși și vor crede din toată inima.

Citim din 2 Pet. 1 un Cuvânt pe care l-am amintit deja înainte. Este vorba ca să nu fie predicat nimic altceva, decât dacă poate fi predicat din Cuvântul lui Dumnezeu. Mai mult n-avem voie să facem. Restul îl lăsăm în seama lui Dumnezeu, iar El o va face bine. În 1 Pet. 1 este vorba despre revenirea Domnului și pregătirea noastră.

Citim din 1 Pet. 1:16: „*Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.»*”. Gândiți-vă la aceasta: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Astfel noi credem din toată inima ce și cum este scris.

Citim 1 Pet. 1:25: „*dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*”. „*...care v-a fost vestit ca un Mesaj al mântuirii*” – lb. germ).

Același lucru îl putem spune și noi spre cinstea Domnului. Petru a vorbit despre aceste lucruri, ca să nu urmăm unor basme meșteșugit alcătuite. 2 Pet. 1:16: „*În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui*”.

Apoi Petru dă mărturie că el însuși a auzit răsunând chemarea de pe muntele schimbării la față: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit*”. Vers. 17: „*Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.»*”. Apoi bărbatul lui Dumnezeu, Petru, a putut da următoarea mărturie: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*” (vers. 18). Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Nu doar trăirea puternică a schimbării la Față: norul a coborât, vocea a răsunat, iar Petru a putut spune: „*Am auzit această chemare, am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”.

Petru a fost un martor care a văzut și a auzit. Apostolii au putut da mărturie despre ceea ce au trăit ei cu Dumnezeu în timpul lor, prin har. Și noi putem da mărturie despre ceea ce am trăit noi în timpul nostru, prin har.

Dacă mă gândesc că este scris: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de*

mărturie tuturor neamurilor”. Apoi mă gândesc că atunci când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt în Ierusalim, în acel loc au fost adunați oameni din șaptesprezece națiuni. Mă gândesc că acum Dumnezeu Și-a chemat poporul Său afară din 172 de națiuni, și din ultimele 20 de națiuni ultimii vor fi chemați afară. Cu adevărat, la revenirea lui Isus Hristos, Mireasa Mielului din toate popoarele, limbile și națiunile Îl va întâmpina desăvârșită pe Mire, așa cum este scris în 1 Tes. 4. Așa cum am amintit ieri seară, noi dorim ca toți care aud acum Cuvântul lui Dumnezeu, nu doar să fie introduși în învățătura adevărilor biblice. Ci noi toți să avem trăirile noastre mântuitoare prin har: să trăim pocăința, să părăsim calea largă, să intrăm pe poarta strâmtă care duce la viață; prin har să trăim nașterea din nou prin Cuvânt și Duh, și să trăim botezul cu Duhul Sfânt, ca o confirmare. Pentru ca totul să fie reșezat, restituit, să credem toate făgăduințele și să fim aduși înapoi la original. Pentru că aceasta este făgăduința pentru timpul nostru: *„Iată vă voi trimite pe prorocul Ilie care va așeza din nou toate lucrurile”*. Dumnezeu a trimis pe prorocul Său, a trimis Cuvântul profetic, Cuvântul apostolic, Dumnezeu ne-a arătat Vechiul și Noul Testament într-o armonie divină. Iar noi avem dreptul să-I aducem cinstea Dumnezeului nostru pentru ceea ce a făcut și face în prezent pe întregul pământ. El Își va desăvârși lucrarea. Așa cum am spus înainte, El este Piatra din capul unghiului, este Piatra de temelie. Prin har, noi am fost scoși din robia babiloniană, din toate înșelăciunile și încurcăturile și am fost aduși înapoi la Dumnezeu. Dacă am citi-o îndeosebi din Ezra și Neemia am putea observa ce veselie, ce strigăte, cum au chiuit de veselie când au ajuns în Ierusalim și au găsit locul unde a fost Templul. Ce strigăte de bucurie s-au înălțat către Dumnezeu! Acolo nu mai era nicio robie, nicio înjosire, nicio batjocură cum au trăit în robia babiloniană. Într-o robie este multă înjosire și umilință. Dar acum ei erau din nou pe pământul sfânt. Așa cum am citit: *„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt”*.

Pe lângă aceasta citim Cuvântul din Romani. Nouă ni s-a spus dinainte că atunci doar aleșii au ajuns la țintă. De asemenea, și acum se va întâmpla la fel. Rom. 11:5-7: *„Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har. Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin*

fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă. Deci ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți”.

Exact așa se petrece în timpul nostru. Cine este împietrit? Dacă astăzi auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile voastre. Cine își deschide inima și primește Cuvântul, acelaia îi este descoperit prin Duhul și primește parte deplină din ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu. Cine își împietrește inima nu crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu, de aceea nu poate avea parte de aceasta. Dar așa cum este scris aici, aleșii, rămășița, au ajuns la țintă. Așa se petrece cu tine și cu mine, așa se petrece cu toți de pe întregul pământ care acum își deschid inimile, acceptă, primesc și cred din inimă mesajul divin.

Permiteți-mi să spun și acest lucru. Ceea ce s-a întâmplat în 11 iunie 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos...”. Lui i-a fost dată o trimitere divină, o însărcinare divină ca să pregătească căile Domnului și să-I gătească Domnului un popor bine pregătit. Mai departe este spus: „...tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Acest lucru l-am putut trăi din anul 1966 încoace, și anume că mesajul divin a fost purtat. Și aici, cu o mare durere, trebuie să spunem. Nu este vorba de mine, nu este vorba de noi. Este vorba că în această perioadă de timp Dumnezeu Își aduce la încheiere istoria Sa de mântuire, El desăvârșește ceea ce a început, pentru ca înainte ca Domnul nostru să poată reveni trebuie să aibă loc pregătirea Miresei Mirelui, cu separare, și în conformitate cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Pentru ca în noi să nu fie găsită nicio confuzie, ci să avem un «Da» față de Dumnezeu și Cuvântul Său.

Acum, pe scurt, un cuvânt pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru. Toți aceia care doresc să se lase botezați, astăzi aveți această posibilitate s-o faceți. Și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu, că avem o casă, o încăpere, un locaș divin în care ne putem aduna, putem serba Cina, putem boteza. Dumnezeu a călăuzit totul în felul acesta și S-a îngrijit pentru totul.

Toți aceia care doresc să-și dedice viața lor Domnului, care au primit și acceptat iertarea prin har, care cred că Dumnezeu a fost în

Hristos, Și-a vărsat Sângele divin. Viața este în Sânge. Domnul nostru Și-a dat viața și Și-a vărsat Sângele pentru noi ca să ne răscumpere, El ne-a dăruit iertarea păcatelor și viața veșnică, prin har. Vă rog s-o acceptați și primiți prin credință. Apoi poate avea loc botezul. Aici nimeni nu este cercetat, ci aici se împlinește cuvântul: „*fiecare să se cerceteze personal*”.

Și în ceea ce privește botezul, noi nu vom întreba pe nimeni privitor la decizia lui. Botezul este o trăire personală, este o treabă individuală între tine și Dumnezeu. Dar cine o face, acela s-o facă prin credință. Vă rog faceți-o prin credință! Pur și simplu pentru că Sfânta Scriptură o spune: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, pentru ca să confirmați că iertarea păcatelor voastre a avut loc prin Sângele Mielului*” (Fapte 2:38). Iertarea nu este în botez. Iertarea are loc prin Sângele Mielului. Dar prin botez noi confirmăm că am primit iertarea prin Sângele Domnului, prin credință. Apoi facem un legământ al unei conștiințe curate cu Dumnezeu. Cum a scris Pavel romanilor în cap. 6, că prin scufundarea de la botez este simbolizat că am fost îngropați împreună cu Hristos, în moartea Lui, iar prin scoaterea afară împreună cu El am fost aduși la o viață nouă și umblăm împreună cu El. Omul vechi a fost răstignit împreună cu Hristos. Putem spune: „*facă-se nu voia mea, ci voia Ta să se facă*”. Prin botez, omul vechi care a fost răstignit împreună cu Hristos este îngropat, și prin harul lui Dumnezeu, începând din acea clipă începem o viață nouă cu Domnul, care este vizibilă. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei de aici și pe cei din toate popoarele, din întreaga Europă, mai ales pe frații noștri din Bulgaria și de pretutindeni. Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Lui, Singurului, Adevăratului Dumnezeu Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm. Câți doresc să aibă parte de răpire? Toți. Amin. Voi cunoașteți convingerea mea: toți care acum se decid și cred Cuvântul lui Dumnezeu și îl urmează ascultători, prin aceasta ei confirmă că ei au auzit chemarea lui Dumnezeu, și prin aceasta ei au fost hotărâți, au fost aleși înaintea întemeierii lumii ca să fie la Domnul. Mai ales toți aceia care trec prin încercări grele, adică cei mai mulți dintre noi. Cei mai mulți dintre noi trebuie să trecem prin încercări, la școală, la

serviciu sau în familie. Acum nu intrăm în toate aceste domenii, dar să fiți siguri că Dumnezeu permite să vină peste noi doar atât cât noi putem purta cu ajutorul Lui, iar El ne poartă pe noi împreună cu povara noastră. El ne ia în mâinile Sale pe noi și povara noastră, iar noi ne putem încrede în El.

Acum avem rugămintea ca toți aceia care doresc să primească botezul să vină în față. Vă rog cei care doresc să fie botezați ridicați mâinile. Vă rog veniți în față. Îi aducem mulțumiri Domnului. V-ați dedicat viețile Domnului? Aveți peste doisprezece ani? Câți ani ai tu? „Treisprezece”. Da. Credeți din toată inima voastră? Ați acceptat și ați primit faptul că Domnul v-a iertat? Credeți, credeți, credeți din toată inima și Domnul Dumnezeu Își va confirma Cuvântul Său în viețile voastre.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu Îți aducem sufletele care au venit în față și doresc să primească botezul. Iubite Domn, fie ca ei să primească trecere înaintea Ta, iertarea păcatelor lor, să trăiască mântuirea deplină prin har. Noi Îți încredințăm aceste suflete și ne rugăm pentru ei, ca să fie binecuvântați. Fiți bogat binecuvântați, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze din bogăția harului Său pe toți frații de aproape și de departe, și să-i folosească pe toți; ei să rămână în Cuvânt. Nicio singură răstălmăcire, nicio singură discuție asupra Cuvântului lui Dumnezeu! Ci să crezi cum zice Scriptura. Însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui, prin har. Sunteți cu toții binecuvântați? Atunci veniți cu toții din nou în primul sfârșit de săptămână al lunii noiembrie. Amin.

SUMAR VIDEO – octombrie 2017

Dragi frați și surori în Hristos, vă vorbește fratele Frank din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Rugăciunea mea este ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi. Fie ca noi toți să recunoaștem timpul prezent în care trăim și Cuvântul făgăduit pentru acesta. Am încheiat adunări minunate, cred că am avut cel mai mare număr de participanți, aproape 1200, care s-au strâns aici la Centrul de Misiune, din toată Europă și de peste ocean, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și să primească binecuvântările Celui Atotputernic.

Am prezentat felul cum au decurs călătoriile din luna septembrie, efectuate în mai multe țări din Orientul Îndepărtat: Burma, Bangkok, Vietnam, Cambogia în orașe din aceste țări. Domnul a binecuvântat într-un mod puternic. Este cu adevărat minunat să vezi cum Domnul cheamă din toate națiunile și din toate semințiile.

Apoi, după ce m-am întors, am avut adunări minunate în România, pentru a doua oară în orașul Constanța, la Marea Neagră, unde s-a adunat, de asemenea, peste o mie de persoane ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem pur și simplu recunoscători Domnului pentru că El deschide ușile în toate națiunile și, de asemenea, deschide inimile pentru a primi, pentru a crede Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp.

În Ioan 13:20 Domnul nostru a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”*.

Dragilor, suntem familiarizați cu toții cu mesajul propriuzis, cu chemarea și însărcinarea pe care Domnul Însuși i-a dat-o fratelui Branham, iar aici citim *„cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește”*. Înainte ca noi să putem crede mesajul predicat de un om al lui Dumnezeu, trebuie să știm și să respectăm faptul că respectivul este un om chemat de către Domnul Însuși pentru a vesti mesajul, pentru a vesti Cuvântul lui Dumnezeu. Ioan Botezătorul a avut o chemare divină, o însărcinare divină, iar slujba lui a fost o parte din planul de mântuire. Dacă citim Luca 7, acolo scrie că toți au venit, s-au

pocăit și au fost botezați de Ioan, dar în vers. 30 citim: „...dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui”. Ioan Botezătorul a fost un om trimis de Dumnezeu, conform planului veșnic al lui Dumnezeu. Iar apostolul Pavel spune „eu v-am vestit tot planul lui Dumnezeu”.

Deci noi trebuie să înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, că înainte de a doua venire a lui Hristos trebuia să se împlinească făgăduința: „Iată, Eu vi-l trimit pe...” „Iată, Eu vi-l trimit pe...” Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL! „Eu, Domnul, vi-l trimite pe...” Apoi spune: „cine primește pe acela pe care-l trimit Eu” primește mesajul și primește binecuvântările lui Dumnezeu – „cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”. Noi toți cunoaștem chemarea directă dată fratelui Branham și întotdeauna îmi face plăcere să citesc: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Trebuie să spunem din nou, vai de acela care modifică, vai de acela care adaugă, vai de acela care scoate un singur cuvânt. Și spun aceasta cu un respect dumnezeiesc față de cuvintele vorbite de Domnul robului său William Branham. Le am scris în Biblia mea. Și acest text a fost modificat de către frații din SUA! Și acela este blestemul care vine peste toți aceia care fac referire numai la citate și nu la Cuvântul lui Dumnezeu. Iar citatele sunt răstălmăcite, toți frații dau propriile lor interpretări despre tunete, despre slujba revenirii, despre poligamie și despre diferite subiecte fără a se întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu, însă spunând tot timpul că „prorocul a zis”. Prorocul a zis întotdeauna numai ceea ce a spus Dumnezeu deja în Cuvântul Său.

Dar aici ajungem la problema inițială care apare chiar și astăzi în mijlocul celor ce pretind că cred mesajul ceasului. Dragi frați și surori, dacă nu puteți crede cuvânt cu cuvânt, exact în felul în care a fost spus din norul supranatural, vă rog faceți-vă bagajul și mergeți acasă! N-aveți absolut niciun drept să pretindeți că voi aveți mesajul acestui ceas! Citesc, scrie aici: „«Mesajul dat ție va fi un premergător al celei de-a doua veniri a lui Hristos.» Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul urmează să fie premergătorul” (9 februarie 1959). Domnul

Însuși a spus-o și a dat însărcinarea! Iar versiunea schimbată este: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, tot așa ești tu trimis ca să premergi cea de-a doua venire a Sa”.

Cine v-a dat dreptul, fie că locuiți în Jeffersonville, în New York sau Tucson, sau oricare alt oraș, cine v-a dat dreptul să modificați exprimarea divină a însărcinării dumnezeiești?

Dragi frați și surori, este un lucru foarte serios. Eu urăsc minciunile, urăsc răstălmăcirile, nu le pot suporta! Doar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Dar pentru că toți au intrat sub această influență venită din SUA și nu sub influența lui Dumnezeu, ci sub influența celor care l-au cunoscut pe fratele Branham, care au spus „eu am fost la vânătoare cu el”, „eu am fost...” și mi-a enumerat 21 de ocazii... Mulți pot să spună multe. Dar se pune o întrebare: Cine poate să spună „Domnul m-a chemat la slujbă”? Nu este suficient să știi că Dumnezeu l-a chemat pe Ioan Botezătorul, pe apostolul Petru, pe Ioan și pe Iacov, sau chiar pe apostolul Pavel, nu este suficient să știi că Dumnezeu l-a chemat pe William Branham, ci trebuie să ai o chemare la slujbă! Trebuie să știi de o zi în viața ta când ai auzit glasul audibil, pătrunzător, al Domnului.

Și spun următoarele, în teama de Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru: eu cred în exprimarea originală a însărcinării. „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premerge prima venire a lui Hristos, mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”. Nu că „așa cum Ioan Botezătorul a premers, tot așa tu vei premerge cea de-a doua Sa venire”. Au trecut peste 55 de ani și de peste 50 de ani fratele Branham este cu Domnul, iar în vremea lui el nu a dus mesajul în nici măcar o țară de pe pământ, ci a avut doar adunări cu caracter evanghelistic. După deschiderea pecetilor, când mesajul a fost dat poporului lui Dumnezeu și pecetile au fost descoperite, el n-a avut niciodată adunări într-o altă țară de pe pământ. Dar mesajele predicate de el au fost înregistrate pe benzi și o spun înaintea Dumnezeului Atotputernic: atunci când Domnul m-a chemat pe 2 aprilie 1962, exact așa cum voi auziți glasul meu, „Robul Meu, timpul tău pentru orașul acesta se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”. Și voi știți despre depozitarea hranei, știți despre 3 decembrie 1962, când fratele Branham a repetat

cuvânt cu cuvânt însărcinarea divină și a spus: „Frate Frank, tu ai înțeles greșit, ai crezut că va fi o tragedie naturală în țara ta și ai depozitat alimente naturale. Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Sale, iar hrana pe care trebuie s-o depozitați este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp și este păstrată în mesajele înregistrate pe benzi”. Iar la final el a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul care aparține de aceasta”.

Dragi frați, eu trebuie s-o spun din nou, pentru că atâtea direcții pretind a fi în mesajul acestui ceas: nu și iarăși nu! Mesajul acestui ceas este în Cuvântul lui Dumnezeu. Iar dacă ceva nu este scris în Cuvânt, atunci este propria voastră interpretare, nu Cuvântul lui Dumnezeu. Dar noi trebuie să ne întoarcem la temelia originală pusă de apostoli și proroci, nu putem adăuga sau scoate nicio învățătură, ci trebuie să fim reasezați pe aceeași temelie, pe aceleași învățături ale apostolilor și prorocilor, înapoi la început! Isus Hristos este Alfa și Omega, este Cel dintâi și Cel de pe urmă; și așa cum a fost Biserica la început, la fel este acum așezată din nou pentru că acela este cuvântul cheie în legătură cu făgăduința despre ultimul proroc: „Vi-l voi trimite pe prorocul Ilie și el va așeza din nou” (nu va adăuga sau va scoate ci) „el va așeza din nou”. Înapoi la Dumnezeu, la Cuvânt, la temelia originală!

Dragi frați și surori, suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic căci Cuvântul făgăduit, mesajul lui Dumnezeu, a ajuns până la marginile pământului. Noi slujim acum 172 de țări, vestind Cuvântul făgăduit în forma sa originală. Noi nu interpretăm niciodată vreo afirmație făcută de fratele Branham, ci ducem totul înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și nu este nicio contradicție. Totul este în armonie cu Dumnezeu, cu Vechiul și Noul Testament.

Așadar, laudă lui Dumnezeu pentru trimiterea robului și prorocului Său, iar eu sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic pentru că și mie mi-a dat o chemare directă, spunându-mi: „Eu te voi trimite”. Dragi frați, spun aceasta nu pentru a mă scoate pe mine în evidență, dar dacă voi nu puteți accepta faptul că Domnul Însuși a chemat pe cineva ca să ducă mesajul până la marginile pământului, după ce fratele Branham a fost luat în slavă, atunci ceva lipsește, ceva nu este în regulă. Rămâne încă valabil, în veci: „Dacă Eu, Domnul, trimit pe cineva, dacă voi îl primiți pe acela, Mă primiți pe Mine. Dar

dacă-l respingeți pe acela, Mă respingeți pe Mine”. Deci, prin harul lui Dumnezeu, eu sunt cel mai neînsemnat, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, dar am avut privilegiul să duc adevăratul mesaj al Cuvântului lui Dumnezeu până la marginile pământului.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, Domnul vine în curând și Mireasa se pregătește să-L întâlnească pe Mire. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.